

напѣжъ, а тя рече: пій, а азъ да напоѣжъ велблуды-тъ, нека бѣде именно та дѣвица жена Исааку.“ Токо что си свършилъ той молитвѣ-тъ, и излѣзла изъ града дѣвица съ водоносъ. Тя была добролична и добродѣтелна. Като дошла на кладенеца, тя си напълнила водоноса съ водѣ и шѣла вече да трѣгне, кога пристѣпилъ Елеазаръ до неѣж и рекълъ: „Дай ми да ся напѣжъ изъ водоноса ти:“—„Пій, господине, колко ти е угодно“, отговорила дѣвица-та съ добродушіе, като му подаде водоноса. „Азъ шѣ ти напоѣжъ и велблуды-тъ“; таче почерпнѣла водѣ изъ кладенеца, напълнила корыто-то, което было приготвено на онова мѣсто да поѣтъ добытъцы, и напоила му всички-тъ велблуды. Това нейно добродушіе удивило странника, който само гледалъ на неѣж и мълчалъ; подиръ извадилъ златны обецы и гривни, подарилъ ѣ ги и попыталъ: „Чіа си дѣщеря? гдѣ сѣж твои-тъ родители? Нѣма ли у васъ мѣсто за мене и за велблуды-тъ ми?“—„Азъ сѣмъ Ревекка, дѣщеря на Ваѣуила, когото роди Нахору Мелха“, отговорила дѣвица-та. У насъ дома има мѣсто за тебе, странниче, има още и гдѣ да поставишь велблуды-тъ. У насъ има много слама и сѣно.“ Тогава Елеазаръ ся поклонилъ Господу и казалъ: „Благословенъ Господъ Богъ Авраамовъ! Той никога не остави Авраама, и мене настави право на дома на брата му!“

Ревекка си бързо отишла дома. Тя имала братъ, по имя Лаванъ. Той кога видѣлъ скѣпы-тъ дарове на сестрѣ си, той часъ отишълъ до странника и му казалъ: „Влѣзь въ дома-тъ ни, благословеный отъ Господа. Азъ приготвихъ мѣсто за тебе, има гдѣ да поставишь и велблуды-тъ си.“ Отвелъ съ себе Елеазара, разстоварилъ му велблуды-тъ и далъ имъ хранѣ.

Токо-что влѣзълъ Елеазаръ въ кѣщи, той-часъ му прѣдложили да ѣде, нѣ той рекълъ: „Доколѣ не изпълнѣжъ господину моему вољѣ-тъ, азъ нѣма да приима никаквѣ хранѣ.“ Тукъ той расказалъ, какво порѣчане му е дадено, и искалъ